

כל המתלוננים השכם והערב שהטעם של הקהל הישראלי הוא קלוקל, אם לש- פוט לפי מיצעדי הפיומנים שלו, אינם יודעים עד כמה היו יכולים להיעזר בר מיצעד הסרטים שלו. וזאת משום שמיצעד מעין זה אינו מתפרסם בדרך כלל.

אולם מישרד המיסחר והתעשייה, שרצה להאיר את עיני הביקורת ולהעניק לה מושגים מדוייקים על הנעשה בקולנוע הישראלי מבחינה מסחרית, המציא לאחד רונה מיסמך מעניין: רשימת כל סרטי העלילה הארוכים, שהוצאו בארץ מאז 1961, בצירוף מיספר האנשים שצפו בהם. הנה רשימת 20 הסרטים המצליחים ביותר ברשימה, לפי סדר הצלחתם:

1. סאלה שבתי (שנת ייצור 1964). (מפיק: מנחם גולן, במאי: אפרים קישון).
2. שני קוני למל (1966). (במאי: ישראל בקר).
3. לופו (1970). (במאי: מנחם גולן).
4. כל ממזר מלך (1968). (במאי: אורי זוהר).
5. איי לייק מייק (1961). (במאי: פיטר פריי).
6. מלכת הכביש (1971). (במאי: מנחם גולן).
7. פורטונה (1966). (במאי: מנחם גולן).
8. אלדורדו (1963). (במאי: מנחם גולן).
9. טוביה ו-7 בנותיו (1968). (במאי: מנחם גולן).
10. דליה והמלחים (1964). (במאי: מנחם גולן).
11. ארבינקא (1967). (במאי: אפרים קישון).

עירונוים

וחנוינונו

נדנדה בשלושה (בן-יהודה, תל-אביב, איטליה) - אם, עשה לי אהבה" אינו הסרט המשעמם ביותר שהוצג לאחרונה בארץ, הרי יש לכך רק סיבה אחת, סרט אחר המשעמם עוד יותר ממנו בשם "נדנדה בשלושה".

סיבוך משפחתי זה, עם בעל ארכיטקט המתאהב באש- תו לאחר שהזניח אותה במשך שש שנים ויוצא לכבוש את ליבה אחרי שהיא זונחת אותו לטובת חברו הטוב ביותר, הוא איטי, פטפטני וחסר עניין מן הרגע הראשון ועד האחרון. הגברת קאתרין ספאק, בתפקיד הרעיה המבור קשת, היא ללא-ספק יפה מאוד, אבל קשה שלא לחוש במבוכה שתוקפת אותה בכל פעם שהיא צריכה להתנהג לפי התסריט של מר פאסקואלה פסטה-קמפנילה, במאי איטלקי שהיה פעם תסריטאי לא-רע, אבל הלך ליוצר קולנועי שמוצרו נושאים יומרה אנטונוניוית ורמה של רו- מנים בגרוש.

אשר לשאר המשתתפים בסרט, אפשר רק לרחם עליהם. קלוד ריש הוא בהחלט שחקן מוכשר, אבל קשה לזכור מתי נראה מיטכן יותר מאשר בסרט זה, ואילו לו קאסטל, שהוכיח כי יש לו בהחלט מה לתת בסרטים כמו "דודתי אהובתי", או "הטובים, הרעים והקשוחים", עושה כאן רושם של ילד מגודל, המעשן מקטרת כדוי שלא ישלחו.

ספאק וריש: מימרחים משפחתיים

אותו חורה לבית-ספר עממי. אולי מימרחים משפחתיים מסוג זה חביבים על הקהל האיטלקי, אבל קשה מאוד לראות מה הסיבה לכך שמביאים אותם גם לארץ. ומוכן שכאשר סרט הוא בעל רמה מתנודדת כמו הנדנדה הזאת, אין כבר טעם להתלונן על הסינכרוניזציה האנגלית העלובה.

כיבושים

נושפחתיים

עשה לי אהבה (מוגרבי, תל-אביב, איטליה) - זה בא רק עכשיו מאיטליה, זה מדבר אנג- לית לא כל-כך מוצלחת וזה משעמם עד מוות. ואולי קור- אים לזה "עשה לך אהבה", אבל איש אינו עושה כדבר הזה לכל אורך הסרט.

בעצם, השעשוע היחידי שיכול להיות לצופה המסכן נפשו ונכנס השבוע ל"מוגרבי", הוא זיהוי כל ההשאלות השקופות שעשה הבמאי קאזוראטי. העלילה, שביסודה סי- פור אהבה בין בת מיליונרים להיפי פורט על גיטרה, מת- חילה בנוסח "האזרח קיין", עם סידרת אנשים בעזרתם מתוודעים לחלקים שונים של פרשת האהבה, זה נמשך כמו "וודסטוק" עם תורת אהבה ועירום היפית, אחר-כך בא תור "מרד הנעורים" והאבות שאינם מבינים לרוח צאצאיהם, בהמשך יש "עירומים כרוח הים", חשיפה כללית של הנאהבים על-חוף אי-בודד, מאן באה גירסה נאצלת של "סיפור אהבה", כאשר הצמד טהור ונקי כמיים אפילו יותר מיצירי דמינו המתקתק של אריך סגל, לפתע סוטה הסרט מדרך הישר וכאשר המשטרה וכל הצי האיטלקי יוצאים לחפש אחרי הצמד-חמד, דומה הסרט ל"יום הארוך ביותר" כדי שבסוף זה יסתיים כמעט כמו "טריסטאן ואיזולדה". איזו טרגדיה... לצופים.

אוראנו: גאנדי עם גיטארה

מיותר אולי להמשיך ולציין שהמישחק קלוש, הבימוי אינו מורגש כלל, והדבר היחידי שאפשר להסיק מן הסרט הוא שיש איים מקסימים בנוסח לאורך חופי איטליה. חבל רק שיש גם סיפור שמפריע לנוף.

טופול ב"סאלה שבתי"

12. השכונה שלנו (1968). (במאי: אורי זוהר).
  13. הילד מעבר לרחוב (1966). (במאי: יוסף שלחון).
  14. מוישה ונטליטור (1966). (במאי: אורי זוהר).
  15. מצור (1969). (במאי: ג'ילברטו טופאנו, מפיק: יעקוב אגנון).
  16. תעלת בלאומילך (1969). (במאי: אפרים קישון).
  17. הפריצה הגדולה (1970). (במאי: מנחם גולן).
  18. עלזיה מזרחי (1967). (במאי: מנחם גולן).
  19. השוטר אזולאי (1971). (במאי: אפרים קישון).
  20. מרגו שלי (1969). (במאי: מנחם גולן).
- הרשימה מתחשבת בסיכומים עד סוף שנת 1971, כך שסרטים כמו מלכת הכביש,

חרריך

תל-אביב

**** ידע הבשרים (פאר, אר- צות-הברית) - דו"ח קינסי מוסרט על הגבר האמריקאי, ששיא הפרודוגרפיה שלו בתלילי החרוף (ג'ול סייפר). שיאים אחר רים שייכים לבמאי, מייק ניקולס, ולא-ר בעת שחקניו: אן מרגרט, קנדיס ברגן, ארט גרפונקל וג'ק ניקולסון.

*** קוראים לי טרינוטי (אס- תר, איטליה) - מצחיקון על חשבון כל המערבונים, המעניק שעתיים של בידור אמיתי, עם שפע שלפיות ובלי אף סיפה אחת של דם.

**** ההחשה שבלב (מקסיס, צרפת) - הסרט נדד לכאן מקולנוע פאר, ומי שהחמיצו כדאי שיראה אותו גם בתנ- אים הפחות-מלבבים בן. לואי מאל מספל ב- עדינות באהבת בן מתבגר לאם בלתי-י מזדקנת. עדין, רגיש וזמלא הומור.

** כלבים שוטים ואנגלים (פאר- ריס, ארצות-הברית) - לאהבי פופ בלבד, ולמענם אפילו חובה. מסע הופעות של הומר ג'קוקר, עם להקה שהורכבה ב- מיוחד לשם כך. ביצועים נדירים ביופיים, לכמות רצינית של להיטים.

* יהלומים לנצח (אופיר, אר-

צות-הברית) - ג'יימס בונד האורגינלי, שון קונרי, מבצע להטוטים מבריקים מאוד, אבל מפתיעים פחות מבסרטי ה- טובים יותר (מרוסיה באהבה, גולדפינגר).

ירושלים

*** יומנה האינטימי של אשה נשואה (ירושלים, ארצות-הברית) - גיהינום פרטי של אשה נחמדה, מטופלת בבעל מרגיו, במאהב דוחה ובילדים מעצ- בנים. קרי סנודגרס כובשת את הלב ב- תפקיד האשה.

*** סטיריקון (סמדר, איטליה) - אחד המדהימים שבסרטי פליני בפרט, והקולנוע בכלל. רומא המסואבת דאו דו- מה לרומא של היום יותר מתמיד.

חיפה

*** ג'ו (ארמון, ארצות-הברית) - כל השנאות של אמריקה, השנאה להיפס, השנאה לצבעוניים, השנאה לכושים, השנ- אה בין הדורות והשקפות-העולם מגיעות לשיא מקומם, כשאב רוצח את בתו. בעי- ייתון מעורר מחשבות, התגלית: סטר בויל.

*** שד משחת (ג'אור, צרפת) - קלוד ללוש מוכיח שוב שהוא יודע ל- בדר בקולנוע, דרך עלילותיו של עבריי- סימפטי המשתובב יותר משהוא עבריי- ין.